

ע"פ 5090/17 - סמיר אבו סיני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5090/17

לפני:
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט י' אלרון

המערער: סמיר אבו סיני

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
11.6.2017 בת"פ 13694-02-16 שניתן על ידי כבוד
השופט א' אליקים - סג"נ

תאריך הישיבה: י' בסיון התשע"ח (24.5.2018)

בשם המערער: עו"ד מתתיהו סלע

בשם המשיב: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

השופט נ' סולברג:

המערער הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1997, ונדון ל-24 חודשי מאסר ומאסר על-תנאי. כמו כן, חוייב המערער בתשלום פיצוי כספי למתלון בסך של 50,000 ₪.

ויכוח שנתגלע בין המערער לבין המתלון לגבי החזרת ציוד לעבודות בנין ששכר המערער מאת המתלון, הסלים לכדי קללות הדדיות, וכשהפנה המתלון עורף בדרכו לעזוב את המקום, לקח המערער שני אריחים והיכה באמצעותם בראשו של המתלון, שנפצע בראשו וכן גם בידו, שבאמצעותה ניסה להגן על עצמו. המתלון אושפז למשך 6 ימים, נותח, ובוצעה לו תפירת גידים.

ב"כ המערער טען לפנינו על חומרת העונש, על כך שהמערער לקח אחריות, על כך שתפקודו בכלא תקין, ועל נסיבותיו האישיות. גם הסכם סולחה הציג, סכום הכסף על-פיו שולם תבין וטקילין, בשיעור גבוה עוד יותר מסכום הכסף שהמערער חויב בתשלום כפיצויים בגזר הדין. המערער מצפה לשחררו בקרוב, תפקודו בכלא ללא דופי, הוא בן 52, נשוי, אב ל-6 ילדים ובעל עסק. לדברי בא-כוחו, היה זה רגע אומלל של אובדן שליטה שהביא את המערער לעשות את אשר עשה. הוא אדם נורמטיבי ולא יעשה עוד כזאת. הוא הבין את הלקח, וניתן לשחררו ממאסר כעת.

ב"כ המשיבה טען מנגד כי העונש הולם, ומביא בחשבון את חומרת המעשה ואת תוצאתו מצד אחד, ואת נסיבותיו האישיות של המערער מצד שני, אכן, אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי. התקיפה, באמצעות שני אריחים, חמורה ביותר, ואלמלא סוכך המתלון על ראשו באמצעות ידו – הפגיעה היתה חמורה עוד הרבה יותר. במקום להפנים, מגלגל המערער אשמה על שירות המבחן. אין הצדקה להקל בעונשו.

שקלנו את דברי ב"כ הצדדים מזה ומזה, ומסקנתנו היא כי אין להעתר לערעור. נזכיר, המתלון עבד בהשכרת ציוד לעבודות בנין לקבלנים, ולטענתו לא החזיר לו המערער ציוד לעבודות בנין ששכר ממנו. בתגובה תקף אותו המערער בניפוץ שני אריחי קרמיקה על ראשו, וחתך את המתלון ביד ימין, באמצעות שבר קרמיקה שנותר בידו. גם בשים לב לשיקולים לקולא שציין ב"כ המערער לפנינו, איננו סבורים כי יש מקום להקלה בעונש. כדברי ב"כ המשיבה, חומרת התקיפה – רבה, סכנתה – מוחשית, ואף התממשה. בית המשפט המחוזי שקל את השיקולים כולם, אלה שלחומרה ואלה שלקולא, איזן כיאות, והשית עונש הולם.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ז בסיון התשע"ח (30.5.2018).

שופט

שופט

שופט

